

Ponadzakładowy Układ Zbiorowy Pracy
dla Pracowników

Krajowego Zarządu Parków Narodowych oraz (skreślić)
Parków Narodowych

z dnia 19 lutego 2001 roku

Ponadzakładowy Układ Zbiorowy Pracy
dla Pracowników **Krajowego Zarządu Parków Narodowych**
oraz (skreślić) Parków Narodowych

zawarty w dniu 19 lutego 2001 roku pomiędzy:

Ministrem Środowiska, z siedzibą w Warszawie, ul. Wawelska 52/54

a:

- Radą Krajową Związku Leśników Polskich Parków Narodowych z siedzibą w Puszczykowie, ul. Wysoka 5,
- Komisją Krajową Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” z siedzibą w Gdańsku, ul. Wały Piastowskie 24,
- Komisją Krajową Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność 80” z siedzibą w Warszawie, ul. Piękna 22/8,
- Zarządem Krajowym Związku Zawodowego „Budowlani” z siedzibą w Warszawie, ul. Mokotowska 4/6.

R O Z D Z I A Ł I

POSTANOWIENIA WSTĘPNE

§ 1.

Ilekróć w układzie jest mowa o:

- a) układzie - rozumie się przez to „Ponadzakładowy Układ Zbiorowy Pracy dla Pracowników **Krajowego Zarządu Parków Narodowych oraz (skreślić) Parków Narodowych**, z dnia 19 lutego 2001 roku”,
- b) pracodawcy lub jednostce organizacyjnej - rozumie się przez to jednostkę wymienioną w zał. Nr 1 do układu,
- c) kierownikowi jednostki - rozumie się przez to osobę zarządzającą jednostką organizacyjną i wykonującą w jej imieniu czynności w sprawach z zakresu prawa pracy,
- d) Ministrze - rozumie się przez to Ministra Środowiska,
- e) organizacji związkowej - rozumie się przez to ponadzakładową organizację związkową, która zawarła układ,
- f) organizacji zakładowej - rozumie się przez to zakładową lub międzyzakładową organizację związkową, działającą w jednostce organizacyjnej wymienionej w zał. Nr 1 do układu,
- g) pracownikowi - rozumie się przez to osobę zatrudnioną w jednostce organizacyjnej, wymienionej w zał. Nr 1 do układu,

- h) najniższym wynagrodzeniu - rozumie się przez to najniższe miesięczne wynagrodzenie zasadnicze w I kategorii zaszeregowania, określone w tabeli stanowiącej załącznik Nr 3 do układu,
- i) stawce osobistego zaszeregowania - rozumie się przez to stawkę wynagrodzenia zasadniczego wynikającą z kategorii osobistego zaszeregowania pracownika na podstawie tabeli miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego,
- j) stawce godzinowej - rozumie się przez to godzinową stawkę wynagrodzenia zasadniczego wynikającego z osobistego zaszeregowania pracownika, określonego stawką miesięczną, którą ustala się dzieląc miesięczną stawkę wynagrodzenia przez liczbę godzin pracy przypadających do przepracowania w danym miesiącu,
- k) terenowej komórce organizacyjnej – rozumie się przez to wyodrębniony w ramach struktury organizacyjnej parku narodowego zespół pracowników działający w parku narodowym, którego siedziba znajduje się poza siedzibą główną (dyrekcją).

§ 2.

1. Postanowieniami układu objęci są pracownicy jednostek organizacyjnych, z zastrzeżeniem ust. 2 . „i 3” **skreślony**¹.
2. Postanowienia układu - w zakresie w nim określonym – dotyczą także emerytów i rencistów, którzy przeszli na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy z jednostek organizacyjnych.
3. **skreślony.**¹

R O Z D Z I A Ł II

NAWIĄZYWANIE STOSUNKU PRACY

§ 3.

Pracownicy zatrudniani są na podstawie:

- 1) powołania,
- 2) umowy o pracę.

§ 4.

Dyrektor parku narodowego zatrudniany jest na podstawie powołania.

§ 5.

1. Pracownikowi przeniesionemu do pracy w innej miejscowości i przesiedlającemu się do tej miejscowości na pobyt stały przysługują, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3:
 - 1) zwrot kosztów przejazdu jego i członków rodziny,
 - 2) zwrot kosztów przewozu sprzętów domowych, inwentarza żywego i gospodarczego,
 - 3) ryczałt z tytułu przeniesienia w wysokości 100% jednomiesięcznego wynagrodzenia

przysługującego za miesiąc, w którym nastąpiło przesiedlenie, obliczonego jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy.

2. W razie przeniesienia obojga małżonków będących pracownikami, którzy w związku z przeniesieniem przesiedlają się do tej samej miejscowości, przysługuje im tylko jeden ryczałt, z tytułu przeniesienia w wysokości 100% jednomiesięcznego wynagrodzenia małżonka pobierającego wynagrodzenie wyższe, obliczonego jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy.
3. W razie przeniesienia obojga małżonków będących pracownikami, należności wymienione w ust. 1 wypłaca się małżonkowi uprawnionemu do ryczałtu z tytułu przeniesienia w myśl ust. 2. Należności te wypłaca jednostka organizacyjna, do której został przeniesiony pracownik uprawniony do ryczałtu.

R O Z D Z I A Ł I I I

C Z A S P R A C Y

§ 6.

1. Czas pracy nie może przekraczać 8 godzin na dobę i przeciętnie 40 godzin na tydzień w przyjętym okresie rozliczeniowym, nie przekraczającym 3 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 2, 3 i 4 oraz § 7 i 8 układu.
2. W przypadkach uzasadnionych rodzajem pracy lub jej organizacją mogą być stosowane rozkłady czasu pracy, w których jest dopuszczalne przedłużenie wymiaru czasu pracy do 12 godzin na dobę, a w stosunku do kierowców w transporcie samochodowym - do 10 godzin na dobę. W tych rozkładach czas pracy nie może jednak przekraczać przeciętnie 40 godzin na tydzień, w przyjętym okresie rozliczeniowym .
3. Okres rozliczeniowy, o którym mowa w ust. 2, nie może być dłuższy niż jeden miesiąc. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, po wyrażeniu na to zgody przez organizację zakładową, a jeżeli taka organizacja nie działa u danego pracodawcy – po uprzednim zawiadomieniu właściwego inspektora pracy - okres rozliczeniowy może być przedłużony, nie więcej jednak niż do trzech miesięcy.
4. W trybie określonym w ust. 3 zdanie drugie, okres rozliczeniowy - przy pracach uzależnionych od pory roku lub warunków atmosferycznych - może być przedłużony do sześciu miesięcy.

§ 7.

1. Przy wprowadzaniu rozkładów czasu pracy, o którym mowa w § 6, uwzględnia się 52 dodatkowe dni wolne od pracy w roku kalendarzowym, przy czym w każdym okresie obejmującym kolejne trzy miesiące liczba tych dni nie może być mniejsza niż 13.
2. Praca w granicach norm czasu określonych w § 6 ust. 1 i 2 nie stanowi pracy w godzinach nadliczbowych.
3. W razie rozwiązania umowy o pracę przed upływem okresu rozliczeniowego, pracownikowi przysługuje prawo do dodatkowego wynagrodzenia, obliczonego jak za

pracę w godzinach nadliczbowych - przy odpowiednim stosowaniu postanowień ust. 2 - za czas przepracowany od początku okresu rozliczeniowego do dnia rozwiązania umowy o pracę.

§ 8

Do czasu pracy, o którym mowa w § 6 nie wlicza się czasu dyżuru pełnionego przez pracownika poza normalnymi godzinami pracy w zakładzie lub innym miejscu wyznaczonym przez pracodawcę, jeżeli podczas dyżuru pracownik nie wykonywał pracy.

§ 8a.

Czas pracy pracowników naukowych określają odrębne przepisy.^{1/}

R O Z D Z I A Ł I V

BEZPIECZEŃSTWO I HIGIENA PRACY

§ 9.

1. Pracodawca organizuje badania wstępne, okresowe i kontrolne pracowników oraz pokrywa koszty tych badań.
2. Pracodawca może, na wniosek organizacji zakładowej, przeprowadzić na własny koszt: grupowe szczepienia ochronne pracowników zatrudnionych w warunkach stwarzających zagrożenie zachorowania na wściekliznę lub pokleszczowe zapalenie opon mózgowych oraz badania kontrolne pracowników zagrożonych zachorowaniem na boreliozę.

§ 10.

Pracodawca obowiązany jest przeprowadzać na własny koszt badania i pomiary czynników szkodliwych dla zdrowia występujących w środowisku pracy w sposób i na zasadach określonych przepisami wydanymi na podstawie Kodeksu pracy.

§ 11.

Pracodawca obowiązany jest zapewnić pracownikowi odpowiednie urządzenia higieniczno-sanitarne oraz dostarczyć niezbędne środki higieny osobistej, a także zapewnić środki do udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku.

§ 12.

Pracodawca obowiązany jest dostarczać pracownikowi środki ochrony indywidualnej oraz odzież i obuwie robocze na zasadach ustalonych przepisami Kodeksu pracy.

§ 13.

1. Jeżeli pracodawca nie może zapewnić prania odzieży roboczej, czynności te mogą być wykonane przez pracownika, za jego zgodą, pod warunkiem wypłacenia przez pracodawcę ekwiwalentu pieniężnego w wysokości kosztów poniesionych przez pracownika. Przepis art. 237¹⁰ Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.
2. Ekwiwalent, o którym mowa w ust. 1, wypłacany jest kwartalnie.

§ 14.

1. Prawo do nieodpłatnych posiłków profilaktycznych bez względu na porę roku przysługuje:
 - 1) pracownikom zatrudnionym w jednostce organizacyjnej na stanowiskach: drwal, drwal motorniczy, robotnik leśny, szkółkarz, operator ciągników, maszyn i urządzeń leśnych, flisak, rybak jeziorny, rybak hodowca, kierowca samochodu ciężarowego, wozak, wozak-zrywkarz,
 - 2) wszystkim pracownikom zatrudnionym w parkach narodowych przy usuwaniu skutków klęsk żywiołowych i innych zdarzeń losowych.
2. Prawo do nieodpłatnych posiłków profilaktycznych w okresie zimowym - od 1 listopada do 31 marca - przysługuje również:
 - 1) pracownikom zatrudnionym na stanowiskach: robotnik gospodarczy wykonujący prace na otwartej przestrzeni (łącznie z pracownikiem sprawującym nadzór technologiczny co najmniej 5 godzin dziennie), mechanik naprawy maszyn i urządzeń leśnych oraz pojazdów samochodowych, ślusarz, monter instalacji sanitarnych i wodociągowych, blacharz, dekarz, cieśla, kierowca samochodu terenowo-osobowego przy dowozie pracowników oraz w transporcie gospodarczym,
 - 2) wszystkim pracownikom wykonującym na otwartej przestrzeni prace trwające nie krócej niż 5 godzin dziennie.
3. Pracodawca, w porozumieniu z organizacjami zakładowymi, może ustalić inne stanowiska, na których zatrudnieni pracownicy mają prawo do posiłków profilaktycznych.
4. Posiłki profilaktyczne wydawane są w dniach wykonywania prac uzasadniających wydawanie tych posiłków.
5. W przypadku nie spożycia przez pracownika posiłku profilaktycznego, pracownikowi nie przysługuje ekwiwalent pieniężny.
6. W sprawach nie uregulowanych w ust. 1-5 mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 maja 1996 roku w sprawie profilaktycznych posiłków i napojów (Dz. U. Nr 60, poz. 279).

§ 15.

Pracodawca zobowiązany jest do ciągłego działania na rzecz eliminowania czynników i warunków powodujących szkodliwość i uciążliwość pracy.

§ 16.

Pracodawca i pracownik zobowiązani są do przestrzegania przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, określonych w Kodeksie pracy oraz w przepisach wykonawczych do Kodeksu pracy.

ROZDZIAŁ V

MIESZKANIA SŁUŻBOWE

§ 17.

Prawo do bezpłatnego mieszkania służbowego przysługuje pracownikom zatrudnionym na stanowiskach:

- 1) dyrektora parku narodowego;
- 2) zastępcy dyrektora parku narodowego;
- 3) głównego księgowego parku narodowego;
- 4) głównego specjalisty do spraw ochrony przyrody;
- 5) kierownika pracowni naukowo - edukacyjnej;
- 6) głównego specjalisty do spraw udostępniania parku;
- 7) nadleśniczego;
- 8) konserwatora obrębu ochronnego;
- 9) leśniczego;
- 10) konserwatora obwodu ochronnego;
- 11) podleśniczego;
- 12) starszego strażnika;
- 13) strażnika;
- 14) kierownika ośrodka hodowli zwierząt;
- 15) kierownika szkółki leśnej;
- 16) komendanta Straży Parku;
- 17) zastępcy komendanta Straży Parku;
- 18) dowódcy grupy terenowej Straży Parku;
- 19) starszego strażnika Straży Parku;
- 20) strażnika Straży Parku.

§ 18.

1. W razie ustania stosunku pracy pracownika, o którym mowa w § 17, w związku z jego przejściem na emeryturę lub na rentę z tytułu niezdolności do pracy lub na skutek wygaśnięcia stosunku pracy w związku ze śmiercią pracownika, pracodawca zapewni pracownikowi, a w razie jego śmierci wdowie (wdowcowi) po pracowniku, lokal zamienny, z zastrzeżeniem postanowień ust. 2-7.
2. Za lokal zamienny uznaje się lokal, w którym na członka gospodarstwa domowego przypada od 7 m² do 10 m² powierzchni łącznej pokoi, ale nie więcej niż 70 m² powierzchni użytkowej lokalu, a w wypadku gospodarstwa jednoosobowego - 20 m² tej powierzchni, z zastrzeżeniem ust. 5.

3. Do członków gospodarstwa domowego byłego pracownika lub wdowy (wdowca) po byłym pracowniku, uprawnionych do ustalenia powierzchni lokalu zamiennego, zalicza się wspólnie zamieszkających: współmałżonka, rodziców, teściów oraz innego członka rodziny spełniającego warunki wymagane do uzyskania renty rodzinnej w myśl przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.
4. Zasady określone w ust. 1 i 3 nie dotyczą osób, które mają tytuł prawny do zajmowania innego lokalu mieszkalnego.
5. Za obopólną zgodą pracodawca i pracownik lub wdowa (wdowiec) po byłym pracowniku mogą określić inne, niż określone w ust. 2, zasady ustalania powierzchni użytkowej lokalu zamiennego.
6. Użytkownik lokalu zamiennego, o którym mowa w ust. 1, obowiązany jest opłacać z tego tytułu czynsz ustalany na zasadach określonych w przepisach o *ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego z dnia 21 czerwca 2001 r. (tekst jednolity Dz.U. z 2005 r., Nr 31, poz. 266)* oraz ponosić opłaty za świadczenia związane z eksploatacją lokalu, w tym opłaty za: energię elektryczną, energię cieplną, gaz, wodę, za odbiór nieczystości stałych i płynnych, windę, antenę zbiorczą oraz domofon.
7. *ustawę (tekst jednolity) – Dz.U. Nr 31, poz. 266 z 2005 r.*
8. W przypadku nieprzyjęcia przez pracownika lub wdowę (wdowca) po byłym pracowniku, lokalu zaproponowanego przez pracodawcę, pracodawca zwolniony jest z obowiązku zapewnienia innego lokalu zamiennego, a były pracownik lub wdowa (wdowiec) po nim zobowiązany jest do zwolnienia dotychczas zajmowanego bezpłatnego mieszkania w terminie 60 dni od daty zgłoszenia propozycji przez pracodawcę.

R O Z D Z I A Ł VI

ULGA PRZY PRZEJAZDACH ŚRODKAMI PKP

§ 19.

Pracodawca, w porozumieniu z organizacją zakładową, może wykupić pracownikowi legitymację uprawniającą do ulgi 50 % przy przejazdach PKP, na zasadach ustalanych przez PKP, o ile jest to uzasadnione potrzebami jednostki organizacyjnej.

R O Z D Z I A Ł VII

KANCELARIA TERENOWEJ KOMÓRKI ORGANIZACYJNEJ

§ 20.

Terenowa komórka organizacyjna powinna być wyposażona w pomieszczenie biurowe zwane „kancelarią”, której koszty utrzymania pokrywane są z budżetu parku narodowego.

ROZDZIAŁ VIII

URLOP DLA PORATOWANIA ZDROWIA, DODATKOWY URLOP NA LECZENIE UZDROWISKOWE ORAZ URLOPY DLA PRACOWNIKÓW NAUKOWYCH

§ 21.

1. Pracownikowi zatrudnionemu przez okres nie krótszy niż 20 lat w parkach narodowych pracodawca może udzielić płatnego urlopu dla poratowania zdrowia w wymiarze nie przekraczającym jednorazowo 6 miesięcy – z zastrzeżeniem ust. 8.
2. Za czas urlopu dla poratowania zdrowia pracownik otrzymuje 80% wynagrodzenia obliczonego według zasad obowiązujących przy ustalaniu wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy.
3. Urlop dla poratowania zdrowia nie może być dzielony na części i nie może być udzielany częściej niż co 10 lat.
4. Urlop dla poratowania zdrowia nie przysługuje pracownikowi, który nie wykonywał pracy przez okres jednego roku z powodu niezdolności do pracy wskutek choroby.
5. Urlopu dla poratowania zdrowia pracodawca może udzielić na wniosek pracownika, udokumentowany zaświadczeniem lekarza uprawnionego do przeprowadzania badań i wydawania orzeczeń przewidzianych przepisami wykonawczymi do Kodeksu pracy.
6. Pracodawca, przed dopuszczeniem do pracy pracownika, który korzystał z urlopu dla poratowania zdrowia, może skierować go na kontrolne badania lekarskie. Art. 229 § 4 Kodeksu pracy i § 9 ust. 1 układu stosuje się odpowiednio.
7. Do okresu zatrudnienia uprawniającego do wystąpienia o udzielenie urlopu dla poratowania zdrowia wlicza się okres zatrudnienia w Państwowym Gospodarstwie Leśnym Lasy Państwowe.
8. **Pracownikowi naukowemu płatny urlop dla poratowania zdrowia jest udzielany na zasadach określonych w odrębnych przepisach.**

§ 22.

1. **Pracownik wykonujący pracę w warunkach narażenia na zespół wibracyjny, po przepracowaniu 3 lat w tych warunkach – na swój wniosek, udokumentowany zaświadczeniem lekarza uprawnionego do przeprowadzania badań i wydawania orzeczeń przewidzianych przepisami wykonawczymi do Kodeksu pracy – może otrzymać dodatkowy urlop na leczenie uzdrowiskowe, ukierunkowane na profilaktykę zachorowań na zespół wibracyjny. Urlop ten może być udzielony na podstawie skierowania wystawionego przez lekarza ubezpieczenia zdrowotnego, potwierdzonego przez właściwy ze względu na miejsce zamieszkania ubezpieczonego, oddział wojewódzki Funduszu, z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 23 stycznia 2003 r. o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia**

(Dz. U. Nr 45, poz. 391 ze zm.) oraz przepisów rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 9 kwietnia 2003 r. w sprawie sposobu i warunków wystawiania skierowania na leczenie uzdrowiskowe przez lekarza ubezpieczenia zdrowotnego oraz trybu potwierdzania tego skierowania przez Narodowy Fundusz Zdrowia (Dz. U. Nr 80, poz. 733) i rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 12 maja 2003 r. w sprawie określania wysokości częściowej odpłatności za koszty wyżywienia i zakwaterowania w sanatorium uzdrowiskowym (Dz. U. Nr 88, poz. 816), z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Pracownikowi korzystającemu z leczenia uzdrowiskowego, o którym mowa w ust. 1, przysługuje od pracodawcy zwrot tych, udokumentowanych kosztów, których ponoszenie przez pracownika przewiduje ustawa o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym.
3. Z leczenia uzdrowiskowego, na zasadach określonych w ust. 1 i 2, pracownik może korzystać nie częściej niż co dwa lata.
4. Pracodawca – na podstawie orzeczenia lekarza uprawnionego do przeprowadzania badań i wydawania orzeczeń przewidzianych przepisami wykonawczymi do Kodeksu pracy – może skierować pracownika wykonującego prace w warunkach narażenia na zespół wibracyjny na leczenie uzdrowiskowe, ukierunkowane na profilaktykę zachorowań na zespół wibracyjny. Pracodawca, kierując pracownika na leczenie uzdrowiskowe, udziela mu dodatkowego urlopu i pokrywa koszty tego leczenia, chyba że pracownik otrzyma skierowanie wystawione przez lekarza ubezpieczenia zdrowotnego, potwierdzone przez Kasę Chorych, z uwzględnieniem przepisów, o których mowa w ust. 1. Postanowienie ust. 2 stosuje się odpowiednio.
5. Za okres dodatkowego urlopu na leczenie uzdrowiskowe, o którym mowa w ust. 1 i 4, pracownik otrzymuje wynagrodzenie obliczone według zasad obowiązujących przy ustalaniu wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy.

§ 22a.

1. Pracownikom naukowym przysługuje urlop wypoczynkowy w wymiarze 36 dni roboczych rocznie.
2. Pracownikowi naukowemu, zatrudnionemu w pełnym wymiarze czasu pracy, przysługuje prawo do urlopu płatnego lub bezpłatnego dla celów naukowych lub kształcenia zawodowego.
3. Urlopu dla celów naukowych lub kształcenia zawodowego udziela dyrektor parku w wymiarze nie przekraczającym jednorazowo jednego roku, jeżeli umożliwi to:
 - 1) przyspieszenie prac badawczych lub innych, istotnych z punktu widzenia potrzeb nauki i ochrony przyrody,
 - 2) odbycie stażu naukowego albo zawodowego,
 - 3) udział w szkoleniach specjalizacyjnych, przewidzianych w programach specjalizacji zawodowych.
4. Pracownik naukowy, przygotowujący rozprawę doktorską ma prawo, jeżeli jest to uzasadnione stopniem przygotowania tej rozprawy, do urlopu płatnego w wymiarze nie przekraczającym sześciu miesięcy. W przypadku

przygotowywania pracy habilitacyjnej wymiar tego urlopu nie może przekroczyć jednego roku.

5. Pracownik naukowy, posiadający tytuł naukowy lub stopień naukowy doktora habilitowanego, ma prawo do korzystania raz na siedem lat z rocznego urlopu płatnego dla celów naukowych. Pracownik korzystający z tego urlopu nie może w tym czasie wykonywać pracy w ramach stosunku pracy.
6. Szczegółowe zasady i tryb udzielania urlopów, o których mowa w ust. 4 i 5, oraz urlopu bezpłatnego, o którym mowa w ust. 2, określa dyrektor parku narodowego, po zasięgnięciu opinii związków zawodowych.

ROZDZIAŁ IX

EKWIWALENT ZA NARZĘDZIA

§ 23.

1. Pracownik, który do wykonywania zadań używa własnej pilarki lub innych urządzeń mechanicznych, opartych na bazie pilarki, otrzymuje ekwiwalent pieniężny za używanie tych narzędzi. Przepisy art. 215 i 217 Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.
2. Wysokość ekwiwalentu, o którym mowa w ust. 1 ustala się przy uwzględnieniu wartości narzędzi, warunków ich eksploatacji i okresu amortyzacji.

ROZDZIAŁ IXa

UMUNDUROWANIE

§ 23a.

Pracownik stanowiący Służbę Parków Narodowych ma prawo do bezpłatnego umundurowania na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

ROZDZIAŁ X

ZASADY WYNAGRADZANIA

§ 24.

Ustala się tabelę stanowisk, zaszeregowania i wymagań kwalifikacyjnych pracowników, stanowiącą załącznik Nr 2 do układu.

§ 25.

1. Ustala się tabelę miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego, stanowiącą załącznik Nr 3 do układu.
2. Zmian tabeli, o której mowa w ust. 1, dokonuje się w trybie przewidzianym w § 38 ust. 1 układu.
3. Strony układu będą dokonywać zmian wysokości stawek wynagrodzenia zasadniczego określonych w tabeli, o której mowa w ust. 1, w dostosowaniu do zasad kształtowania

wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz terminu podwyższenia wynagrodzeń wynikającego z tych zasad.

§ 26.

1. Wykaz stanowisk uprawnionych do dodatku funkcyjnego określa załącznik Nr 2 do układu.
2. Ustala się tabelę procentowych stawek dodatku funkcyjnego, stanowiącą załącznik Nr 4 do układu.

§ 26a..

Dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach roboczych, stosuje się następujące formy wynagrodzenia:

- 1) **czasową - stawki wynagrodzenia ustala się w relacji do jednostek miary czasu,**
- 2) **czasowo – premiową,**
- 3) **akordową – stawki wynagrodzenia określa się wg ilości wykonanych jednostek produktu (usługi) w przyjętej jednostce czasu,**
- 4) **czasowo – akordową.**

§ 27.

1. Za czas dyżuru pełnionego przez pracownika poza normalnymi godzinami pracy w jednostce organizacyjnej lub innym miejscu wyznaczonym przez pracodawcę przysługuje czas wolny od pracy w wymiarze odpowiadającym długości dyżuru, a w razie braku możliwości udzielenia czasu wolnego – wynagrodzenie wynikające z osobistego zaszeregowania pracownika, określonego stawką godzinową lub miesięczną, a jeżeli taki składnik wynagrodzenia nie został wyodrębniony przy określaniu warunków wynagrodzenia – 60 % wynagrodzenia. Nie dotyczy to dyżurów pełnionych przez pracownika w domu.
2. Za czas dyżuru pełnionego przez pracownika w domu przysługuje czas wolny od pracy w wymiarze odpowiadającym 25% czasu dyżuru domowego, a w razie braku możliwości udzielenia czasu wolnego – wynagrodzenie w wysokości 25% stawki godzinowej wynikającej z najniższego wynagrodzenia za każdą godzinę dyżuru .

§ 28.

1. Za czas przestoju spowodowanego warunkami atmosferycznymi wynagrodzenie nie przysługuje, z zastrzeżeniem ust. 2-4.
2. Za czas przestoju spowodowanego warunkami atmosferycznymi wynagrodzenie przysługuje pracownikowi zatrudnionemu przy pracach uzależnionych od tych warunków, jeżeli przestój został spowodowany:
 - 1) temperaturą poniżej minus 20° C utrzymującą się w ciągu całego dnia pracy,
 - 2) burzami śnieżnymi,
 - 3) silnymi wichurami, deszczami lub gołoledzią.

3. Bezpośredni przełożony pracownika podejmuje decyzję o przerwaniu pracy w przypadkach określonych w ust. 2 i potwierdza liczbę godzin, w których wykonywanie pracy nie było możliwe.
4. Wynagrodzenie za czas przerw w pracy spowodowanych warunkami atmosferycznymi ustala się w wysokości stawki godzinowej za każdą godzinę przerwy w pracy.

R O Z D Z I A Ł X I

DODATEK ZA PRACĘ W WARUNKACH UCIAŻLIWYCH, SZKODLIWYCH DLA ZDROWIA LUB NIEBEZPIECZNYCH

§ 29.

1. Pracownikowi przysługuje dodatek za każdą godzinę pracy wykonywanej w warunkach uciążliwych, szkodliwych dla zdrowia lub niebezpiecznych w wysokości:
 - 1) do 5% stawki godzinowej wynikającej z najniższego wynagrodzenia – dla I stopnia uciążliwości lub szkodliwości,
 - 2) do 10% stawki godzinowej wynikającej z najniższego wynagrodzenia – dla II stopnia uciążliwości lub szkodliwości,
 - 3) do 15% stawki godzinowej wynikającej z najniższego wynagrodzenia – dla III stopnia uciążliwości lub szkodliwości,
 - 4) do 20% stawki godzinowej wynikającej z najniższego wynagrodzenia – dla IV stopnia uciążliwości lub szkodliwości.
2. Szczegółowe zasady ustalania stopni uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia oraz prac niebezpiecznych, a także przyznawania dodatku za pracę wykonywaną w tych warunkach, określa załącznik Nr 5.
3. Pracodawca ocenia uciążliwość lub szkodliwość warunków pracy na podstawie wyników badań i pomiarów czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy oraz może na ich podstawie, w porozumieniu z organizacją zakładową, określić inne niż wymienione w zał. Nr 5 prace, jako prace wykonywane w warunkach uciążliwych, szkodliwych dla zdrowia lub niebezpiecznych.

§ 30.

Pracodawca jest zobowiązany do prowadzenia ewidencji stanowisk pracy, na których występują warunki uciążliwe, szkodliwe dla zdrowia lub niebezpieczne, uprawniające pracownika do pobierania dodatku, o którym mowa w § 29.

R O Z D Z I A Ł X I I

DODATKOWE WYNAGRODZENIE ROCZNE

§ 31.

Pracownikowi przysługuje dodatkowe wynagrodzenie roczne, wypłacane na zasadach określonych w ustawie z dnia 12 grudnia 1997 roku o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników jednostek sfery budżetowej (Dz. U. Nr 160 poz. 1080, z późn. zmianami).

R O Z D Z I A Ł XIII

FUNDUSZ PREMIOWY

§ 32.

1. W ramach środków na wynagrodzenia może być tworzony w jednostkach organizacyjnych fundusz premiiowy z przeznaczeniem na premie dla pracowników.
2. Wysokość funduszu premiiowego oraz zasady przyznawania i wypłacania premii określa zakładowy regulamin premiiowania.

R O Z D Z I A Ł XIV

DZIAŁALNOŚĆ SOCJALNA

§ 33.

1. Dla pracowników zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych tworzy się fundusz świadczeń socjalnych i gospodaruje jego środkami na zasadach określonych w ustawie z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 1996 r. Nr 70, poz. 335, z późn. zmianami).
2. Pracodawca zwiększa fundusz świadczeń socjalnych na emerytów i rencistów uprawnionych do opieki socjalnej, na zasadach określonych w przepisach, o których mowa w ust. 1.

R O Z D Z I A Ł XV

NAGRODY JUBILEUSZOWE

§ 34.

1. Pracownikowi przysługuje nagroda jubileuszowa w wysokości:
 - 1) po 20 latach pracy - 75% miesięcznego wynagrodzenia,
 - 2) po 25 latach pracy - 100% miesięcznego wynagrodzenia,
 - 3) po 30 latach pracy - 150% miesięcznego wynagrodzenia,
 - 4) po 35 latach pracy - 200% miesięcznego wynagrodzenia,
 - 5) po 40 latach pracy - 300% miesięcznego wynagrodzenia,
 - 6) po 45 latach pracy - 400% miesięcznego wynagrodzenia.
2. Przy ustalaniu okresów pracy wymaganych do nabycia prawa do nagrody jubileuszowej wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy zatrudnienia oraz inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

3. W razie równoczesnego pozostawania w więcej niż jednym stosunku pracy, do okresu pracy uprawniającego do nagrody jubileuszowej wlicza się tylko jeden z tych okresów.
4. Pracownik nabywa prawo do nagrody jubileuszowej w dniu upływu okresu uprawniającego do nagrody.
5. Pracownik jest obowiązany udokumentować swoje prawo do nagrody jubileuszowej, jeżeli w jego aktach osobowych brak jest odpowiedniej dokumentacji.
6. Wypłata nagrody jubileuszowej powinna nastąpić niezwłocznie po nabyciu przez pracownika prawa do tej nagrody.
7. Podstawę obliczenia nagrody jubileuszowej stanowi wynagrodzenie przysługujące pracownikowi w dniu nabycia prawa do nagrody, a jeżeli dla pracownika jest to korzystniejsze – wynagrodzenie przysługujące mu w dniu jej wypłaty. Jeżeli pracownik nabył prawo do nagrody, będąc zatrudniony w innym wymiarze czasu pracy niż w dniu jej wypłaty, podstawę obliczenia nagrody stanowi wynagrodzenie przysługujące pracownikowi w dniu nabycia prawa do nagrody. Nagrodę oblicza się według zasad obowiązujących przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy.
8. W razie ustania stosunku pracy w związku z przejściem na rentę z tytułu niezdolności do pracy lub na emeryturę, pracownikowi, któremu do nabycia prawa do nagrody jubileuszowej brakuje mniej niż 12 miesięcy – licząc od dnia rozwiązania stosunku pracy – nagrodę tę wypłaca się w dniu rozwiązania stosunku pracy.
9. Jeżeli w dniu wejścia w życie przepisów wprowadzających zaliczalność do okresów uprawniających do świadczeń pracowniczych okresów nie podlegających dotychczas wliczaniu upływa okres uprawniający pracownika do dwóch lub więcej nagród, wypłaca mu się tylko jedną nagrodę - najwyższą.
10. Pracownikowi, który w dniu wejścia w życie przepisów, o których mowa w ust.9, ma okres dłuższy niż wymagany do nagrody danego stopnia, a w ciągu 12 miesięcy od tego dnia upłynie okres uprawniający go do nabycia nagrody wyższego stopnia, nagrodę niższą wypłaca się w pełnej wysokości, a w dniu nabycia prawa do nagrody wyższej – wypłaca się różnicę między kwotą nagrody wyższej, a kwotą nagrody niższej.
11. Postanowienia ust. 9 i 10 mają odpowiednio zastosowanie w razie, gdy w dniu w którym pracownik udokumentował swoje prawo do nagrody, był uprawniony do nagrody wyższego stopnia oraz w razie, gdy pracownik prawo to nabędzie w ciągu 12 miesięcy od tego dnia.

R O Z D Z I A Ł X V I

JEDNORAZOWA ODPRAWA PIENIĘŻNA

§ 35.

1. Pracownikowi spełniającemu warunki uprawniające do renty z tytułu niezdolności do pracy lub emerytury, którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na rentę lub emeryturę, przysługuje jednorazowa odprawa pieniężna, zwana dalej „odprawą”, w wysokości:
 - 1) jednomiesięcznego wynagrodzenia – jeżeli był zatrudniony krócej niż 10 lat,

- 2) dwumiesięcznego wynagrodzenia - po przepracowaniu co najmniej 10 lat,
- 3) trzymiesięcznego wynagrodzenia - po przepracowaniu co najmniej 15 lat,
- 4) sześciomiesięcznego wynagrodzenia - po przepracowaniu co najmniej 20 lat.

1a. Dla pracownika naukowego odprawa, o której mowa w ust. 1 pkt 2, nie może być niższa niż jego trzymiesięczne, ostatnio pobierane wynagrodzenie zasadnicze.

2. Przy ustalaniu okresów pracy i innych okresów uprawniających do odprawy stosuje się § 36 ust. 2 i 3.
3. Odprawę oblicza się według zasad obowiązujących przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy.
4. Pracownik, który otrzymał odprawę nie może ponownie nabyć do niej prawa.

R O Z D Z I A Ł XVII

DODATEK ZA WYŚLUGĘ LAT

§ 36.

1. Pracownikowi przysługuje dodatek za wysługę lat w wysokości 5% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego po 5 latach pracy. Dodatek ten wzrasta o 1% za każdy następny rok pracy, aż do osiągnięcia 20% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego po 20 i więcej latach pracy.
2. Do okresów pracy uprawniających do dodatku za wysługę lat wlicza się okresy poprzedniego zatrudnienia, z zastrzeżeniem ust 3, a także inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.
3. W wypadku gdy praca w jednostce organizacyjnej stanowi dodatkowe zatrudnienie, prawo do dodatku za wysługę lat ustala się odrębnie dla każdego stosunku pracy. Zaliczeniu do okresu dodatkowego zatrudnienia nie podlegają okresy zatrudnienia podstawowego.
4. Dodatek za wysługę lat przysługuje pracownikowi za dni, za które otrzymuje wynagrodzenie, oraz za dni nieobecności w pracy z powodu niezdolności do pracy wskutek choroby bądź konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem lub chorym członkiem rodziny, za które pracownik otrzymuje z tego tytułu wynagrodzenie lub zasiłek z ubezpieczenia społecznego.
5. Dodatek za wysługę lat jest wypłacany w terminie wypłaty wynagrodzenia:
 - 1) począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pracownik nabył prawo do dodatku lub wyższej stawki dodatku, jeżeli nabycie prawa nastąpiło w ciągu miesiąca,
 - 2) za dany miesiąc, jeżeli nabycie prawa do dodatku lub wyższej stawki dodatku nastąpiło pierwszego dnia miesiąca.

ROZDZIAŁ XVIII

WYNAGRODZENIE ZA CZAS NIEZDOLNOŚCI PRACOWNIKA DO PRACY Z POWODU CHOROBY

§ 37.

1. Za czas niezdolności pracownika do pracy – z zastrzeżeniem ust. 1 a - wskutek:

- 1) choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną, trwającej łącznie do 33 dni w ciągu roku kalendarzowego, pracownik zachowuje prawo do:
 - a) 80% wynagrodzenia, jeżeli okres jego zatrudnienia wynosi mniej niż 15 lat,
 - b) 100% wynagrodzenia, jeżeli okres jego zatrudnienia wynosi co najmniej 15 lat.
- 2) choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną – w okresie od 34 dnia do 90 dnia niezdolności do pracy łącznie – pracownik, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 a (skreślić), otrzymuje od pracodawcy świadczenie uzupełniające w wysokości stanowiącej różnicę między kwotą odpowiadającą 100 % wynagrodzenia, a kwotą otrzymywanego na zasadach określonych w odrębnych przepisach zasiłku chorobowego.
- 3) wypadku przy pracy, wypadku w drodze do pracy lub z pracy albo choroby zawodowej lub przypadającej w czasie ciąży – w okresie wskazanym w pkt. 1) – pracownik zachowuje prawo do 100% wynagrodzenia.
- 1a. Postanowień ust. 1 nie stosuje się do pracownika naukowego, który za czas choroby lub innej, usprawiedliwionej nieobecności w pracy, zachowuje prawo do wynagrodzenia na podstawie odrębnych przepisów.
2. Przy ustalaniu okresu zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się § 34 ust 2 i 3 układu.
3. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, oblicza się według zasad obowiązujących przy ustalaniu podstawy wymiaru zasiłku chorobowego i wypłaca za każdy dzień niezdolności do pracy, nie wyłączając dni wolnych od pracy.
4. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1:
 - 1) nie ulega obniżeniu w przypadku ograniczenia podstawy wymiaru zasiłku chorobowego,
 - 2) nie przysługuje w przypadkach, w których pracownik nie ma prawa do zasiłku chorobowego.
5. skreślony.¹

R O Z D Z I A Ł XIX

ZASADY WSPÓLDZIAŁANIA STRON UKŁADU

§ 38.

1. Zmiany do układu wprowadza się w drodze protokołów dodatkowych. Do protokołów dodatkowych stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące układu.
2. Z wnioskami o zmianę postanowień układu i wprowadzenie nowych jego postanowień strony układu występują w formie pisemnej.
3. Do negocjacji proponowanych zmian strony przystępują w ciągu 30 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 2.

§ 39.

1. Treść postanowień układu wyjaśniają wspólnie jego strony w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku w tej sprawie.
2. W razie braku możliwości ustalenia wspólnego stanowiska w sprawie, o której mowa w ust. 1, wątpliwości rozstrzyga ośmioosobowa komisja powołana w połowie przez Ministra, a w połowie przez organizacje związkowe.
3. Wątpliwości rozstrzygane są przez komisję bez zbędnej zwłoki, w terminie nie dłuższym niż 45 dni licząc od dnia upływu terminu, o którym mowa w ust. 1.
4. Pracodawca zobowiązany jest podawać do wiadomości pracownikom - w formie pisemnych ogłoszeń - wyjaśnienia, o których mowa w ust. 1 i 3 oraz przechowywać te wyjaśnienia.

§ 40.

1. **Koszty podróży służbowej członka komisji, o której mowa w § 39 ust. 2 pokrywane są ze środków Ministra Środowiska na zasadach określonych w przepisach wydanych przez Ministra właściwego do spraw pracy na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.**
2. Rozliczenie kosztów podróży służbowej następuje niezwłocznie po przedłożeniu właściwych dokumentów.

§ 41.

1. Układ może być rozwiązany:
 - 1) na podstawie zgodnego oświadczenia stron,

- 2) z upływem okresu wypowiedzenia dokonanego przez jedną ze stron.
2. Oświadczenie stron o rozwiązaniu układu oraz wypowiedzenie układu następuje w formie pisemnej, z tym, że okres wypowiedzenia, nie może być krótszy niż 6 miesięcy, licząc od ostatniego dnia miesiąca, w którym dokonano wypowiedzenia.

§ 42.

1. Pracodawca, na pisemny wniosek organizacji zakładowej i za pisemną zgodą pracownika, jest obowiązany pobierać z wynagrodzenia pracownika składkę związkową w zadeklarowanej przez niego wysokości i przekazywać ją niezwłocznie na rachunek bankowy wskazany przez organizację zakładową.
2. Przed podjęciem w jednostce organizacyjnej decyzji dotyczących spraw zatrudnionych pracowników należy zasięgnąć opinii organizacji zakładowej, chyba, że odrębne przepisy stanowią inaczej.
3. Regulamin pracy ustala pracodawca na zasadach określonych przepisami Kodeksu pracy, przy uwzględnieniu art. 27 ust. 4 i art. 30 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. Nr 55, poz. 234, z późn. zmianami).
4. W celu kontroli przestrzegania i realizacji postanowień układu pracodawca, na wniosek organizacji zakładowej, udziela jej informacji dotyczących spraw uregulowanych układem, a w szczególności:
 - 1) o wysokości i wykorzystaniu funduszu przeznaczonego na wynagrodzenia z podziałem tego funduszu na wynagrodzenia zasadnicze, premie, dodatki,
 - 2) z zakresu BHP,
 - 3) wynikających z zakresu kontroli przestrzegania prawa pracyz zachowaniem przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia o ochronie danych osobowych (Dz. U. Nr 133, poz. 883, z późn. zmianami), ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95, z późn. zmianami) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. Nr 47, poz. 211, z późn. zmianami).
5. W celu udoskonalenia systemu wzajemnej komunikacji, uczestnictwa i porozumienia się na wszystkich szczeblach, rozwoju wzajemnego zaufania pomiędzy pracodawcą a organizacjami związkowymi pracodawca, w umowie zawartej z organizacją zakładową, zapewni w szczególności:
 - 1) nieodpłatne korzystanie z pomieszczenia biurowego wyposażonego w podstawowy sprzęt techniczny i aparat telefoniczny; w przypadku trudności lokalowych pomieszczenie biurowe może być wspólne dla wszystkich związków, pod warunkiem, że każdy z użytkowników będzie dysponował niezależnym zabezpieczeniem własnej dokumentacji,
 - 2) nieodpłatne korzystanie z posiadanej sali konferencyjnej w celu przeprowadzenia spotkań związkowych,

- 3) pokrycie, w ramach posiadanych środków, kosztów podróży służbowej członków organizacji zakładowej, biorących udział w posiedzeniach komisji i zespołów roboczych związanych z działalnością jednostki organizacyjnej.
6. Prawo do zwolnienia z obowiązku świadczenia pracy, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia, na okres kadencji w zarządzie organizacji zakładowej przysługuje:
 - 1) częściowo jednemu pracownikowi w miesięcznym wymiarze godzin stanowiącym iloczyn liczby członków organizacji zakładowej zatrudnionych w jednostce organizacyjnej i współczynnika 1,25, gdy ich liczba jest mniejsza niż 150,
 - 2) jednemu pracownikowi przy liczbie członków organizacji zakładowej zatrudnionych w jednostce organizacyjnej od 150 do 400,
 - 3) dwóm pracownikom przy liczbie członków organizacji zakładowej zatrudnionych w jednostce organizacyjnej od 401 do 1000,
 - 4) kolejnym pracownikom w wymiarze 1 etatu na każde następne 1000 członków organizacji zakładowej zatrudnionych w jednostce organizacyjnej.
7. Kierownik jednostki umożliwi przedstawicielowi organizacji związkowej przebywanie w pomieszczeniach jednostki organizacyjnej.
8. Organizacja związkowa przedstawia kierownikowi jednostki organizacyjnej – na jego wniosek – następujące informacje:
 - 1) o liczbie jej członków,
 - 2) o zmianach personalnych w jej władzach,
 - 3) o zmianach organizacyjnych i strukturalnych organizacji związkowej.
9. Postanowienia ust. 8 stosuje się odpowiednio do organizacji zakładowej reprezentowanej przez organizację związkową.

R O Z D Z I A Ł X X

P O S T A N O W I E N I A K O Ń C O W E

§ 43.

W sprawach nie uregulowanych w układzie mają zastosowanie przepisy Kodeksu pracy oraz przepisy innych ustaw i aktów wykonawczych.

§ 44.

Układ zawarto na czas nie określony.

§ 45.

Układ wchodzi w życie z dniem zarejestrowania .

Za Radę Krajową

Związku Leśników Polskich Parków Narodowych

Minister Środowiska

Za Komisję Krajową

Niezależnego Samorządnego

Związku Zawodowego „Solidarność“

Za Komisję Krajową

Niezależnego Samorządnego

Związku Zawodowego „Solidarność 80“

Za Zarząd Krajowy

Związku Zawodowego „Budowlani”

Wykaz jednostek organizacyjnych objętych układem

1. Krajowy Zarząd Parków Narodowych, 00-922 Warszawa, ul. Wawelska 52/54. (skreślić)

2. Babiogórski Park Narodowy, 34-223 Zawoja 1403.

3. Białowiecki Park Narodowy, 17-230 Białowieża

4. Biebrzański Park Narodowy, 19-110 Goniądz, ul. Wojska Polskiego 72.

5. Bieszczadzki Park Narodowy, 38-714 Ustrzyki Górne.

6. Park Narodowy „Bory Tucholskie”, 89-606 Charzykowy, ul. Długa 23.

7. Drawieński Park Narodowy, 73-220 Drawno, ul. Leśników 2.

8. Gorczański Park Narodowy, 34-735 Niedźwiedź, Poręba Wielka.

9. Park Narodowy Gór Stołowych, 57-350 Kudowa Zdrój, ul. Słoneczna 31.

10. Kampinoski Park Narodowy, 05-080 Izabelin, ul. Tetmajera 38.

11. Karkonoski Park Narodowy, 58-570 Jelenia Góra, ul. Chałubińskiego 23.

12. Magurski Park Narodowy, 38-232 Krempna 59.

13. Narwiański Park Narodowy, 18-204 Kobylin Borzemy, Kurowo 10.

14. Ojcowski Park Narodowy, 32-047 Ojców.

15. Pieniński Park Narodowy, 34-450 Krościenko, ul. Jagiellońska 107.

16. Poleski Park Narodowy, 22-470 Urszulin, ul. Chełmska 7.

17. Roztoczański Park Narodowy, 22-470 Zwierzyniec, ul. Plażowa 2.

18. Słowiński Park Narodowy, 76-214 Smołdzino, ul. Bohaterów Warszawy 1.

19. Świętokrzyski Park Narodowy, 26-010 Bodzentyn, ul. Suchedniowska 4.

20. Tatrzański Park Narodowy, 34-500 Zakopane, ul. Chałubińskiego 42a.

21. Wielkopolski Park Narodowy, 62-050 Mosina, Jezioro.

22. Wigierski Park Narodowy, 16-400 Suwałki, Krzywe 82.

23. Woliński Park Narodowy, 72-500 Międzyzdroje, ul. Niepodległości 3.

23a. Park Narodowy „Ujście Warty”, 69-113 Górzycy, Chyrzyno 1

24. Gospodarstwo Pomocnicze przy Babiogórskim Parku Narodowym, 34-223 Zawoja 1403.

25. Gospodarstwo Pomocnicze przy Białowieckim Parku Narodowym, 17-230 Białowieża.

26. Gospodarstwo Pomocnicze przy Biebrzańskim Parku Narodowym, 19-110 Goniądz, ul. Wojska Polskiego 72.

27. Gospodarstwo Pomocnicze przy Bieszczadzkim Parku Narodowym, 38-714 Ustrzyki Górne.

28. Gospodarstwo Pomocnicze przy Parku Narodowym „Bory Tucholskie”, 89-606 Charzykowy, ul. Długa 23.
29. Gospodarstwo Pomocnicze przy Drawieńskim Parku Narodowym, 73-220 Drawno, ul. Leśników 2.
30. Gospodarstwo Pomocnicze przy Gorczańskim Parku Narodowym, 34-735 Niedźwiedź, Poręba Wielka.
31. Gospodarstwo Pomocnicze przy Parku Narodowym Gór Stołowych, 57-350 Kudowa Zdrój, ul. Słoneczna 31.
32. Gospodarstwo Pomocnicze przy Kampinoskim Parku Narodowym, 05-080 Izabelin, ul. Tetmajera 38.
33. Gospodarstwo Pomocnicze przy Karkonoskim Parku Narodowym, 58-570 Jelenia Góra, ul. Chałubińskiego 23.
34. Gospodarstwo Pomocnicze przy Magurskim Parku Narodowym, 38-232 Krempna 59.
35. Gospodarstwo Pomocnicze przy Narwiańskim Parku Narodowym, 18-204 Kobylin Borzymy, Kurowo 10.
36. Gospodarstwo Pomocnicze przy Ojcowskim Parku Narodowym, 32-047 Ojców 9.
37. Gospodarstwo Pomocnicze przy Pienińskim Parku Narodowym, 34-450 Krościenko, ul. Jagiellońska 107.
38. Gospodarstwo Pomocnicze przy Poleskim Parku Narodowym, 22-470 Urszulin, ul. Chełmska 7.
39. Gospodarstwo Pomocnicze przy Roztoczańskim Parku Narodowym, 22-470 Zwierzyniec, ul. Plażowa 2.
40. Gospodarstwo Pomocnicze przy Słowińskim Parku Narodowym, 76-214 Smołdzino, ul. Bohaterów Warszawy 1.
41. Gospodarstwo Pomocnicze przy Świętokrzyskim Parku Narodowym, 26-010 Bodzentyn, ul. Suchedniowska 4.
42. Gospodarstwo Pomocnicze przy Tatrzańskim Parku Narodowym, 34-500 Zakopane, ul. Chałubińskiego 42a.
43. Gospodarstwo Pomocnicze przy Wielkopolskim Parku Narodowym, 62-050 Mosina, Jeziory.
44. Gospodarstwo Pomocnicze przy Wigierskim Parku Narodowym, 16-400 Suwałki, Krzywe 82.
45. Gospodarstwo Pomocnicze przy Wolińskim Parku Narodowym, 72-500 Międzyzdroje, ul. Niepodległości 3.
- 46. Gospodarstwo Pomocnicze przy Parku Narodowym „Ujście Warty”, 69-113 Górzycy, Chyrzyno 1.**

Tabela stanowisk, zaszeregowania i wymagań kwalifikacyjnych pracowników

I. KRAJOWY ZARZĄD PARKÓW NARODOWYCH (skreślić)

Lp	Stanowisko	Kategoria zaszeregowania	Stawka dodatku funkcyjnego	Wymagane kwalifikacje	
				wykształcenie	liczba lat pracy
1	2	3	4	5	6
1.	Dyrektor Krajowego Zarządu Parków Narodowych	XIX –XXI	od 8 do 10	wyższe	7
2.	Zastępca dyrektora Krajowego Zarządu Parków Narodowych	XVIII – XX	od 7 do 9	wyższe	5
3.	Główny księgowy	XVII – XX	od 7 do 9	wyższe	3
				średnie	8
4.	Radca prawny	XV - XVII	od 4 do 6	wg odrębnych przepisów	
5.	Główny specjalista	XV - XVII	od 4 do 6	wyższe	5
6.	Kierownik zespołu	XIV - XVII	od 4 do 6	wyższe	4
7.	Zastępca głównego księgowego	XIII - XVI	od 3 do 5	wyższe	1
				średnie	4
8.	Starszy specjalista	XIII - XV	od 2 do 4	wyższe	2
9.	Specjalista	XII - XIV	-	wyższe	1
10.	Starszy księgowy, starszy referent	VIII - XIII	-	średnie	2
11.	Księgowy	VIII - XII	-	wyższe	-
				średnie	1
12.	Referent	VII - XI	-	średnie	-
13.	Kierowca samochodu osobowego	VII - X	-	wg odrębnych przepisów	
14.	Sprzątaczką	III - V	-	podstawowe	-

II. PARKI NARODOWE (skreślić: II. PARKI NARODOWE)

Lp.	Stanowisko	Kategoria zaszeregowania	Stawka dodatku funkcyjnego	Wymagania kwalifikacyjne	
				wykształcenie	liczba lat pracy
1	2	3	4	5	6
Służba Parków Narodowych					
1.	dyrektor parku	XIX-XXI	od 7 do 10	Według odrębnych przepisów	
2.	zastępca dyrektora parku	XVI-XIX	od 6 do 9		
3.	główny księgowy	XVI-XIX	od 6 do 9		
4.	profesor	XVII-XIX	od 5 do 7		
5.	główny specjalista do spraw: – ochrony przyrody, – udostępniania parku, – edukacji	XIV-XVII	od 4 do 6		
6.	docent	XV-XVIII	od 4 do 6		
7.	nadleśniczy	XIII-XVII	od 4 do 6		
8.	konserwator obrębu ochronnego	XIII-XVII	od 4 do 6		
9.	kierownik działu do spraw: - ochrony przyrody, - udostępniania parku, - edukacji	XIII-XVII	od 3 do 5		
10.	kierownik ośrodka edukacyjno-muzealnego	XIII-XVI	od 2 do 3		
11.	kierownik pracowni naukowo-edukacyjnej	XIII-XVII	od 2 do 3		
12.	starszy specjalista do spraw: - ochrony przyrody, - udostępniania parku, - edukacji	XII-XV	od 1 do 3		
13.	kierownik zespołu do spraw: - ochrony przyrody, - udostępniania parku, - edukacji	XIII-XVI	od 2 do 4		
14.	adiunkt	XIII-XVI	od 1 do 3		
15.	kierownik ośrodka hodowli zwierząt	XII-XV	od 3 do 5		
16.	kierownik szkółki leśnej	XII-XV	od 3 do 5		
17.	kustosz	X-XIV	od 1 do 3		
18.	komendant Straży Parku	XI-XV	od 2 do 4		
19.	zastępca komendanta Straży Parku	IX-XIII	od 1 do 3		
20.	dowódca grupy terenowej Straży Parku	IX-XIII	od 1 do 3		
21.	specjalista do spraw: - ochrony przyrody, - udostępniania parku, - edukacji	XI-XV	od 1 do 3		
22.	asystent	XII-XV	-		
23.	leśniczy	XI-XV	od 2 do 4		
24.	konserwator obwodu ochronnego	XI-XV	od 2 do 4		
25.	Starszy strażnik Straży Parku	VIII-XII	-		

26.	adiunkt parku	X-XIV	-	
27.	podleśniczy	VIII-XII	od 1 do 3	
28.	Strażnik Straży Parku	VII-XI	-	
29.	starszy strażnik	VIII-XII	-	
30.	referent techniczny	VIII-XII	-	
31.	przewodnik turystyczny	VI-XI	-	
32.	strażnik	VI-XI	-	

Stanowiska robotnicze i obsługi

1.	Drwal - motorniczy	IX - XII	-	podstawowe +kurs specjalistyczny	-
2.	Kierowca autobusu	X - XI	-	według odrębnych przepisów	
3.	Elektronik naprawy sprzętu elektronicznego	IX - XI	-	średnie techniczne	1
4.	Operator ciągników, maszyn i urządzeń leśnych, flisak, rybak jeziorny	VIII - XI	-	podstawowe + kurs specjalistyczny	-
5.	Drwal	VI - XI	-	podstawowe + kurs specjalistyczny	-
6.	Preparator w muzeum	VIII - XI	-	średnie	-
				zasadnicze	2
7.	Kierowca samochodu ciężarowego, kierowca samochodu dostawczego (terenowego), kierowca samochodu terenowo-osobowego	IX - XI	-	według odrębnych przepisów	
8.	Wozak - zrywkarz	VIII - X	-	podstawowe + kurs specjalistyczny	-
9.	Mechanik naprawy maszyn i urządzeń leśnych oraz pojazdów samochodowych	VII - XI	-	zasadnicze	1
10.	Konserwator, rzemieślnik wykwalifikowany, ślusarz-spawacz, elektryk, stolarz, tapicer, szklarz, malarz, introligator, palacz c.o.	VIII - IX	-	zasadnicze	-
11.	Monter instalacji sanitarnych i wodociągowych, blacharz, dekarz, murarz, cieśla	VIII - IX	-	zasadnicze	-
12.	Szkółkarz, ogrodnik	VI - IX	-	podstawowe + kurs specjalistyczny	1
13.	Kierowca samochodu osobowego	VII - IX	-	według odrębnych przepisów	
14.	Operator urządzeń powielających, robotnik magazynowy, robotnik transportowy	VI - VIII	-	podstawowe	-
15.	Wyłuszczaacz, robotnik leśny	VII - VIII	-	podstawowe + kurs specjalistyczny	-
16.	Robotnik melioracyjny, wozak, rybak - hodowca	V - VII	-	podstawowe + kurs specjalistyczny	-
17.	Robotnik gospodarczy	V - VII	-	podstawowe	-
18.	Portier, dozorca, woźny	IV - V	-	podstawowe	-
19.	Sprzątaczk	III - V	-	podstawowe	-

Tabela miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego

Kategoria zaszeregowania	Stawka minimalna	Stawka maksymalna
I	710	1250
II	770	1290
III	780	1370
IV	790	1460
V	800	1550
VI	810	1650
VII	820	1750
VIII	830	1880
IX	850	2000
X	870	2120
XI	890	2250
XII	920	2400
XIII	950	2580
XIV	990	2790
XV	1030	3000
XVI	1070	3300
XVII	1120	3600
XVIII	1150	3900
XIX	1200	4200
XX	1280	4650
XXI	1370	5250

TABELA PROCENTOWYCH STAWEK DODATKU FUNKCYJNEGO

Stawka dodatku funkcyjnego	Procent najniższego wynagrodzenia
1	5 - 35
2	10 - 50
3	15 - 65
4	20 - 80
5	25 - 95
6	30 - 110
7	50 - 125
8	70 - 150
9	100 - 175
10	140 - 200

Szczegółowe zasady ustalania stopni uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia oraz prac niebezpiecznych, a także przyznawania dodatku za pracę wykonywaną w takich warunkach

I. Do pierwszego stopnia uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia zalicza się prace wykonywane:

1. w warunkach narażenia na działanie pyłów nie wywołujących zwłóknienia tkanki płucnej,
2. w warunkach narażenia na działanie substancji toksycznych nie kumulujących się w organizmie,
3. w pomieszczeniach zamkniętych, w których ze względów technologicznych utrzymuje się stale temperatura efektywna powyżej 25° C lub poniżej 10° C,
4. w mokrym środowisku o względnej wilgotności powietrza przekraczającej 80%, w błocie lub w bezpośrednim kontakcie z wodą,
5. w warunkach narażenia na promieniowanie ultrafioletowe lub podczerwone, np. spawanie, hartowanie,

II. Do pierwszego stopnia uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia zalicza się także:

1. prace kobiet i młodocianych przy ręcznym odnawianiu lasu, o ile wykonywanie tych prac nie jest sprzeczne z odrębnymi przepisami,
2. palenie w kotłach c.o. opalanych węglem, koksem lub drewnem, o ile wymagane są uprawnienia do obsługi danego kotła,
3. prace kierowcy wozu asenizacyjnego przy wywozie nieczystości,
4. **Prace przy ręcznym załadunku i wyładunku towarów.**

III. Do drugiego stopnia uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia zalicza się prace wykonywane:

1. w warunkach narażenia na działanie pyłów wywołujących zwłóknienie tkanki płucnej,
2. w warunkach narażenia na działanie substancji toksycznych kumulujących się w organizmie,
3. w warunkach narażenia na hałas,
4. w warunkach narażenia na działanie miejscowych wibracji, np. używania ręcznych narzędzi pneumatycznych,
5. w warunkach nadmiernego obciążenia wysiłkiem fizycznym co najmniej 2 000 kcal dla mężczyzn i 1.200 kcal dla kobiet lub wymagające wymuszonej pozycji ciała,

6. w pomieszczeniach specjalnych zagłębionych i półzagłębionych obwałowanych w warunkach niewłaściwej wentylacji i sztucznego oświetlenia.
7. przy załadunku i wyładunku opakowanych środków chemicznych, materiałów niebezpiecznych i żrących,
8. przy przecinaniu drewna piłą tarczową,
9. w tunelach foliowych,
10. przy mechanicznej zrywce drewna,
11. przy żurawiu zamontowanym na samochodzie, wykonywane w okresie jesienno-zimowym,
12. przy malowaniu i lakierowaniu ręcznym (oprócz farb ze związkami ołowiu),
13. przy ręcznym załadunku i wyładunku drewna,
14. przy zrębkowaniu drewna rękami poruszonymi za pomocą ciągnika.

IV. Do trzeciego stopnia uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia zalicza się prace wykonywane:

1. w warunkach narażenia na promieniowanie jonizujące,
2. w wodzie i błocie (np. melioracje, prace na bindungach),
3. przy dezynfekcji i opryskiwaniu drewna insektycydami,
4. przy naprawie i czyszczeniu urządzeń, przewodów kanalizacyjnych i asenizacyjnych,
5. przy malowaniu i lakierowaniu natryskowym (oprócz farb ze związkami ołowiu),
6. w warunkach narażenia na działanie pól elektromagnetycznych wysokiej częstotliwości w zakresie od 0,1 do 300.000 MHz w strefie zagrożenia – radiostacje bazowe.

V. Do trzeciego stopnia uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia zalicza się również niebezpieczne prace:

1. na wysokości powyżej 2 m i w wykopach o głębokości poniżej 2 m, uznane za niebezpieczne w przepisach o bezpieczeństwie i higienie pracy,
2. przy wytwarzaniu, stosowaniu, magazynowaniu i transportowaniu gazów i materiałów wybuchowych,
3. wewnątrz zbiorników, aparatów, kanałów, studni, itp., których wykonywanie wymaga specjalnego zezwolenia,
4. przy urządzeniach elektroenergetycznych znajdujących się pod napięciem powyżej 220V, wykonywane zgodnie z przepisami o bezpieczeństwie i higienie pracy w energetyce,
5. przy załadunku i rozładunku paliw oraz ich transporcie,
6. w kontakcie z materiałem zakaźnym,
7. pod ziemią lub pod wodą,

8. przy dogaszaniu i dozorowaniu pożarzysk,
9. wykonywane przez operatora sprzętu ciężkiego,
10. przy załadunku i wyładunku drewna dłużycowego wciągarkami zamocowanymi na samochodach wywozowych,
11. przy zrywce konnej drewna,

VI. Do czwartego stopnia uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia zalicza się prace wykonywane w warunkach narażenia na działanie substancji chemicznych stwarzających zagrożenie dla zdrowia lub życia oraz substancji i czynników rakotwórczych i o działaniu prawdopodobnie rakotwórczym wymienionych w rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 11 września 1996 r. w sprawie czynników rakotwórczych w środowisku pracy oraz nadzoru nad stanem zdrowia pracowników zawodowo narażonych na te czynniki (Dz. U. Nr 121, poz. 571) oraz w rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 21 sierpnia 1997 r. w sprawie substancji chemicznych stwarzających zagrożenie dla zdrowia lub życia (Dz. U. Nr 105, poz. 671 oraz Dz. U. Z 1999 r. Nr 26, poz. 241), w tym w szczególności prace wykonywane:

1. z benzydyną, alfa- i beta-naftyloaminą, chlorkiem winylu oraz innymi czynnikami o analogicznym jak te substancje działaniu, jeżeli zostanie to uznane przez instytut medycyny pracy,
2. przy załadunku i wyładunku środków chemicznych luzem,
3. przy stosowaniu chemicznych środków ochrony roślin, herbicydów oraz przy nawożeniu nawozami sztucznymi szkodliwymi dla zdrowia,
4. na terenie skażonym po zabiegach chemicznych środkami szkodliwymi dla zdrowia, w okresie skażenia tymi środkami,
5. przy malowaniu i lakierowaniu z użyciem farb zawierających związki ołowiu.

VII. Do czwartego stopnia uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia zalicza się również prace wykonywane pilarką spalinową oraz bezpośredni udział w akcjach gaśniczych pożarów obszarów leśnych.

VIII. Prace określone w pkt I ppkt 1 i 2 oraz w pkt III ppkt 1-3 uważa się za wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia, uzasadniających przyznanie dodatku, jeżeli w środowisku pracy przekroczone są najwyższe dopuszczalne stężenia i natężenia czynników szkodliwych dla zdrowia określone w odrębnych przepisach lub w innych obowiązujących normach higieniczno-sanitarnych.

IX. Podstawę przyznania dodatku za pracę wykonywaną w warunkach szkodliwych dla zdrowia stanowią wyniki badań środowiskowych przeprowadzonych przez jednostkę upoważnioną do tego rodzaju badań.

X. W przypadku jednoczesnego występowania uprawnień do dodatku z tytułu prac wykonywanych w różnych stopniach uciążliwości, szkodliwości dla zdrowia lub niebezpieczeństwa, stosuje się tylko jeden dodatek o najwyższej stawce.

^{1/} Kolorem zielonym oznaczono zmiany wprowadzone przez protokół dodatkowy Nr 1 do Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników Krajowego Zarządu Parków Narodowych oraz Parków Narodowych z dnia 11 grudnia 2003 r.

^{2/} Kolorem niebieskim oznaczono zmiany wprowadzane protokołem dodatkowym nr 2 – zaproponowane przez Ministerstwo Środowiska.

^{3/} Kolorem czerwonym naniesiono zmiany zaproponowane przez Związek Leśników Polskich Parków Narodowych i uwzględnione przez Ministerstwo Środowiska.